



Raad van de
Europese Unie

Brussel, 8 juli 2015
(OR. nl)

9241/1/15
REV 1 (nl)

DEVGEN 81
ONU 70
ENV 341
ACP 85
RELEX 426
FIN 387
OCDE 12
WTO 116

NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de delegaties
nr. vorig doc.:	9084/15 DEVGEN 72 ONU 66 ENV 325 ACP 76 RELEX 400 FIN 368 OCDE 10 WTO 112
Betreft:	Een nieuw wereldwijd partnerschap voor de uitbanning van armoede en voor duurzame ontwikkeling na 2015 - Conclusies van de Raad

De Raad heeft op 26 mei 2015 de bijgaande conclusies van de Raad aangenomen.

**Een nieuw wereldwijd partnerschap voor de uitbanning van armoede en
voor duurzame ontwikkeling na 2015
- Conclusies van de Raad -**

I. Inleiding

1. De agenda voor de periode na 2015 biedt een uitgelezen kans om de met elkaar verweven uitdagingen, namelijk duurzame ontwikkeling en het uitbannen van armoede, aan te pakken. Het optimaal benutten van deze kans is voor de EU en haar lidstaten een belangrijke prioriteit. De Raad heeft in zijn conclusies van 16 december 2014 uiteengezet hoe dit volgens de EU op een universele en transformerende wijze dient te gebeuren. Voorliggende conclusies vormen een aanvulling op de conclusies van december 2014 en zijn een nadere invulling van aspecten van het nieuwe wereldwijde partnerschap dat nodig is om de duurzame-ontwikkelingsdoelen (SDG's) te bereiken.
2. Om deze verstrekkende agenda uit te voeren, is een nieuw wereldwijd partnerschap voor de uitbanning van armoede en voor duurzame ontwikkeling nodig. Het moet de wijze waarop de internationale gemeenschap samenwerkt transformeren en versterken.
3. Er is al belangrijke vooruitgang geboekt. Uit het voorstel van de open werkgroep over duurzame-ontwikkelingsdoelen, het verslag van het intergouvernementele comité van deskundigen inzake financiering van duurzame ontwikkeling en het syntheseverslag van de secretaris-generaal van de VN blijkt dat een akkoord binnen bereik is over een ambitieuze agenda voor mens en planeet voor na 2015, waarbij niemand aan zijn lot wordt overgelaten.

4. Dit jaar zullen belangrijke internationale gebeurtenissen het pad effenen voor een mondiaal kader waarin de collectieve prioriteiten voor de komende jaren worden vastgesteld. Om tijdens de top van de Verenigde Naties in New York over de aanneming van de ontwikkelingsagenda voor de periode na 2015 een akkoord te kunnen bereiken over een coherent en transformerend actiekader, moeten er resultaten worden geboekt tijdens de derde internationale conferentie over ontwikkelingsfinanciering in juli 2015 in Addis Abeba (de Conferentie van Addis Abeba), maar ook tijdens de 21e Conferentie van de partijen bij het VN-Raamverdrag inzake klimaatverandering, die in december in Parijs plaatsvindt. Het resultaat van de drie processen moet de synergie en de wederzijdse baten van duurzame ontwikkeling en van de uitbanning van armoede, met aandacht voor klimaatverandering, versterken en voor het voetlicht brengen.
5. Wij zijn ingenomen met de mededeling van de Commissie getiteld "Een wereldwijd partnerschap voor armoedebestrijding en duurzame ontwikkeling na 2015", en zien die als een belangrijke bijdrage tot de verdere ontwikkeling van het standpunt van de EU en haar lidstaten.

II. Leidende beginselen voor een nieuw wereldwijd partnerschap

6. De Raad heeft in zijn conclusies van december 2014 een aantal leidende beginselen voor een nieuw wereldwijd partnerschap opgenomen. Wij bevestigen deze beginselen, te weten: universaliteit, gedeelde verantwoordelijkheid, wederzijdse verantwoordingsplicht, inachtneming van respectieve vermogens en een op meerdere belanghebbenden gebaseerde benadering. Daarnaast moet het nieuwe wereldwijd partnerschap ook gebaseerd zijn op een stimulans vormen voor mensenrechten, gelijkheid, non-discriminatie, **democratische instellingen**, goed bestuur, de rechtsstaat, inclusiviteit, milieuduurzaamheid en eerbiediging van de grenzen van onze planeet. Vrouwenrechten, gendergelijkheid en empowerment van vrouwen en meisjes zijn doelstellingen op zich maar tevens belangrijke instrumenten in de uitvoering, en moeten derhalve op alle niveaus worden bevorderd.

7. Het nieuwe wereldwijde partnerschap moet voortbouwen op en verder gaan dan millennium-ontwikkelingsdoelstelling 8, en dient de paradigmaverschuiving naar een universele, transformerende en inclusieve agenda te weerspiegelen. Iedereen kan zinvol bijdragen aan het verwezenlijken van de agenda. Ownership en verantwoordingsplicht op nationaal niveau zullen van cruciaal belang zijn voor de agenda na 2015 en de uitvoering ervan, onder meer door toezeggingen op de passende niveaus en instrumenten zoals duurzame-ontwikkelingsstrategieën. Alle partijen moeten toezeggingen doen, en aldus recht doen aan de universaliteit van de agenda en aan de onderscheiden en evoluerende vermogens en aan de veranderingen in de mondiale economie. De EU en haar lidstaten staan klaar om ten volle hun rol op te nemen, onder meer door internationaal engagement en nationale implementatie. Ook van andere partners - waaronder nieuwe en opkomende spelers - verwachten we dat zij hun billijke bijdrage leveren. Onze toezeggingen moeten worden geschraagd door de gedeelde verantwoordelijkheid voor het aanpakken van mondiale uitdagingen.

8. De nieuwe agenda moet erop gericht zijn armoede in al haar vormen uit te bannen en de drie dimensies van duurzame ontwikkeling op een evenwichtige en geïntegreerde manier te verwezenlijken. Zij moet ons vervullen van daadkracht om extreme armoede binnen één generatie uit te bannen, waarbij de nog niet bereikte MDG's als basis worden genomen en verder worden verwezenlijkt. De middelen voor de uitvoering vormen een belangrijke onderdeel van de agenda na 2015 en moeten in hun totaliteit aan bod komen. De Conferentie van Addis Abeba mag zich niet beperken tot het evalueren van de vorderingen met de uitvoering van de Consensus van Monterrey en de Verklaring van Doha, maar moet vooruitblikken en alle middelen voor de uitvoering bestrijken, onder meer door beleidskaders te bevorderen en financiële en andere middelen aan te trekken en doeltreffend te gebruiken. Hierbij dient een integrale aanpak te worden gevolgd waarin de economische, sociale en milieudimensie van duurzame ontwikkeling op evenwichtige wijze worden benaderd, beleidscoherentie wordt bevorderd en toezeggingen en resultaten van alle actoren worden opgenomen. Het slotdocument van de Conferentie moet worden beschouwd als de pijler van de uitvoeringsmiddelen van de agenda na 2015.

III. Belangrijke bestanddelen van het wereldwijde partnerschap

9. In de context van een nieuw wereldwijd partnerschap beschouwen de EU en haar lidstaten het volgende als belangrijke bestanddelen van een alomvattende aanpak voor uitvoeringsmiddelen: i) het tot stand brengen van een gunstig en bevorderlijk beleidsklimaat op alle niveaus, ii) het ontwikkelen van resultaatgerichte capaciteit, iii) het beschikbaar stellen en doeltreffend gebruiken van nationale publieke middelen, iv) het beschikbaar stellen en doeltreffend gebruiken van internationale publieke middelen, v) het mobiliseren van de nationale en internationale particuliere sector, vi) het aanmoedigen van handel en investeringen, vii) het bevorderen van wetenschap, technologie en innovatie en viii) op migratiegebied, het aangaan van de uitdagingen aangaan en het bevorderen van de positieve gevolgen ervan. Daarnaast heeft een echt wereldwijd partnerschap behoefte aan een stevig kader voor monitoring, verantwoordingsplicht en evaluatie, dat integraal deel moet uitmaken van de agenda na 2015.

(i) Een gunstig en bevorderlijk beleidsklimaat op alle niveaus

10. Zonder een degelijk beleids- en regelgevingsklimaat sorteren de overige uitvoeringsmiddelen geen duurzaam effect. Alle landen moeten passende beleidsvormen installeren, bijvoorbeeld door doeltreffende wet- en regelgevingskaders voor de uitvoering van de agenda na 2015 en het halen van de SDG's.

11. Alle landen moeten inzetten op doeltreffende en inclusieve instellingen, moeten transparant beleid ontwikkelen op basis van de rechtsstaat en de mensenrechten, en moeten non-discriminatie, vrouwenrechten, gendergelijkheid en empowerment van vrouwen en meisjes, verantwoordingsplicht en de daadwerkelijke participatie van het maatschappelijk middenveld bewerkstelligen. Het bevorderen van vreedzame en inclusieve samenlevingen, democratisch bestuur op alle niveaus en toegang voor iedereen tot de rechter zijn essentiële uitvoeringsmiddelen van de agenda, en belangrijke doelstellingen op zich. Zulks omvat het versterken van de band tussen vrede, mensenrechten en duurzame ontwikkeling en het bewerkstelligen van doeltreffende systemen voor budgettering, het monitoren van de uitgaven en het aanpakken van corruptie.

12. Fragiele en door conflicten getroffen staten vergen bijzondere aandacht en een volgehouden internationaal engagement om tot duurzame ontwikkeling te komen. Doelstellingen inzake staat- en vredesopbouw zijn van cruciaal belang om het nationale vermogen te ontwikkelen waarmee economische, sociale en milieuproblemen volledig in de zorgpunten op veiligheids- en ontwikkelingsgebied kunnen worden geïntegreerd.
13. Regelgeving kan worden gecombineerd met economische instrumenten zoals fiscale prikkels, het betalen voor ecosysteemdiensten, koolstofbeprijzing via onder meer marktmechanismen en emissiehandelssystemen, en het verschuiven van de belastingdruk. Het beginsel dat de vervuiler betaalt is een nuttige leidraad bij de selectie en het opzetten van beleidsinstrumenten. Andere mogelijke beleidshefbomen zijn duurzame overheidsopdrachten en de geleidelijk afschaffing van milieuschadelijke subsidies die onverenigbaar zijn met duurzame ontwikkeling, ook voor fossiele brandstoffen, en het aanmoedigen van oplossingen die hulpbronnenefficiënt en klimaat slim zijn, en doeltreffender bijdragen aan de uitbanning van armoede. In dit verband is ook het duurzame beheer van natuurlijke hulpbronnen van essentieel belang.
14. Volledige en productieve werkgelegenheid en fatsoenlijk werk, waaronder ook de uitvoering van arbeidsnormen op basis van onder meer de verdragen en aanbevelingen van de IAO, zijn van cruciaal belang om ongelijkheid en sociale uitsluiting aan te pakken. De sociale beschermingsvloeren moeten adequaat zijn en in het sociaaleconomisch beleid moeten inclusieve en billijke ontwikkelingsmaatregelen worden geïntegreerd. Het recht van de sociale partners om vrij te onderhandelen en collectieve overeenkomsten te sluiten is van wezenlijk belang. Sociale dialoog is cruciaal voor een sterkere democratie en meer transparantie. Ter bestrijding van ongelijkheid moeten op nationaal niveau de wetgeving, het beleid en de praktijk inclusief zijn en zonder discriminatie de toegang tot betaalbare, adequate en kwaliteitsvolle diensten en goederen waarborgen. Bijzondere aandacht moet uitgaan naar de meest kansarmen en kwetsbaren, onder wie kinderen, ouderen en personen met een beperking, alsmede gemarginaliseerde groepen en inheemse volken. Alle landen dienen investeringen in menselijk kapitaal te faciliteren via het onderwijs, de ontwikkeling van vaardigheden en opleiding, zodat toegang tot basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs is gewaarborgd.

15. Wil de agenda na 2015 slagen, dan is beleidssamenhang op alle niveaus een vereiste. Alle landen, ongeacht hun ontwikkelingsniveau, moeten ervoor zorgen dat hun beleid zowel op nationaal als op internationaal vlak op samenhangende wijze bijdraagt tot hun prioriteiten op het gebied van duurzame ontwikkeling. Daarnaast moeten alle ontwikkelde landen, hogere-middeninkomenslanden en opkomende economieën toezeggen dat zij het effect van hun beleid op armere landen zullen beoordelen. Beleidssamenhang vereist adequate coördinatie, regelmatige dialoog tussen belanghebbenden en evaluatie van het beleid.

16. De EU en haar lidstaten hechten aan beleidssamenhang ten aanzien van ontwikkeling (PCD) als belangrijke bijdrage aan de collectieve inspanningen voor een bredere beleidscoherentie voor duurzame ontwikkeling. Tevens zijn wij binnen de EU vastbesloten de omstandigheden te creëren waarin slimme, inclusieve en duurzame groei kan gedijen, onder meer via de Europa 2020-Strategie, de Europese strategie voor duurzame ontwikkeling en het Zevende Milieuactieprogramma. Zo bevat de Europa 2020-Strategie streefcijfers ten aanzien van werkgelegenheid, investeringen in onderzoek en ontwikkeling, klimaatverandering en energie, onderwijs, armoede en sociale insluiting, alsook initiatieven met betrekking tot hulpbronnen-efficiëntie. Processen zoals de evaluatie van Europa 2020 kunnen worden benut om tussen de EU-lidstaten beste praktijken te delen en kennis en bewustzijn op te bouwen, onder meer wat betreft de implementatie van de SDG's.

17. Voor de uitvoering van de agenda na 2015 zal het nodig zijn op mondiaal niveau te beschikken over een doeltreffend internationaal institutioneel stelsel, geschraagd door bestaande structuren en processen die verder worden ontwikkeld, en zal er op financieel en economisch gebied nauwer moeten worden samengewerkt. De EU en haar lidstaten zullen meehelpen de regionale en mondiale samenwerking te verbeteren, en zullen zich beijveren voor samenhang en complementariteit in de werking van multilaterale instellingen, waar mogelijk door synergie en beleidsverbanden aan te spreken. De adequate voorziening in en bescherming van mondiale collectieve voorzieningen en duurzame consumptie en productie vergt tevens dat internationaal beleid en maatregelen worden gecoördineerd en doeltreffend worden toegepast, onder meer middels internationale kaders zoals het kader van Sendai voor rampenrisicovermindering voor na 2015 en het 10-jarige kader van programma's voor duurzame consumptie- en productiepatronen, alsook middels internationale overeenkomsten inzake klimaat, biodiversiteit, woestijnvorming, water, chemische stoffen en afval, eco-systemen, bossen en oceanen. Omdat de klimaatverandering een versterkend effect heeft op de problemen in verband met zowel duurzame ontwikkeling als uitbanning van armoede, moeten klimaatveranderingsvraagstukken actief worden geïntegreerd in de agenda na 2015 en het wereldwijde partnerschap dat eraan ten grondslag zal liggen. De agenda na 2015 moet sporen met het internationaal recht en moet met name volledig in overeenstemming zijn met het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (Unclos). Het nationaal beleid moet in overeenstemming zijn met de internationale juridische kaders, waaronder het internationaal recht inzake de mensenrechten. De EU en haar lidstaten zullen blijven bijdragen aan het versterken en ontwikkelen van internationale kaders.

(ii) Resultaatgerichte capaciteit ontwikkelen

18. Wij beklemtonen het belang van doeltreffende instellingen en de nodige capaciteit en menselijke vaardigheden om de agenda uit te voeren. Dit omvat capaciteit voor het opzetten en uitvoeren van beleid waarmee problemen op het gebied van duurzame ontwikkeling kunnen worden aangepakt, maatregelen kunnen worden genomen, gegevens kunnen worden verzameld, resultaten kunnen worden geëvalueerd en strategieën kunnen worden beoordeeld.
19. Alle partners binnen de internationale samenwerking moeten capaciteitsontwikkeling versterken en technische samenwerking bevorderen, daarbij alle belanghebbenden betrekken en een bijzondere inspanning leveren in de minst ontwikkelde landen (MOL's), in landen in kwetsbare en conflictsituaties en in kleine insulaire ontwikkelingslanden.

20. Om resultaatgerichte capaciteit te ontwikkelen, is er voor het maatschappelijk middenveld op nationaal en internationaal niveau ook een faciliterend klimaat nodig. Een inclusief engagement van de burger en het maatschappelijk middenveld is van groot belang als voedingsbron voor democratische inbreng, doeltreffendheid op ontwikkelingsgebied en duurzame resultaten. Partnerschappen met meerdere belanghebbenden kunnen bijdragen tot duurzame ontwikkeling en kunnen de kennis en ervaring van allerlei actoren samenbrengen.
21. De EU en haar lidstaten blijven zich beijveren om door middel van partnerschappen met meerdere belanghebbenden de ondersteuning van capaciteitsontwikkeling te verbeteren en die op alle gebieden van het wereldwijde partnerschap te integreren. Ook lokale en subnationale instanties zullen een leidende rol hebben bij de uitvoering van de agenda na 2015. Capaciteitsontwikkeling in partnerlanden is van cruciaal belang om de doeltreffendheid van ontwikkeling te vergroten, en de EU en haar partners faciliteren reeds wederzijds leren en netwerking via initiatieven zoals technische samenwerking en institutionele-ontwikkelingsprogramma's. De EU zal haar capaciteitsopbouwondersteuning opvoeren, onder meer wat statistiek en het monitoren in partnerlanden betreft.
22. De EU moet in haar capaciteitsopbouwende activiteiten meer gebruik maken van de ervaring die haar lidstaten op transitiegebied hebben opgedaan. De Raad is in dit verband ingenomen met het aanbod van de lidstaten om hun ervaring en deskundigheid op grote schaal beschikbaar te tellen, bij voorbeeld via het Europees Compendium van ervaringen op transitiegebied.

(iii) Beschikbaar stellen en doeltreffend gebruiken van nationale publieke middelen

23. Binnenlandse publieke financiering is voor de meeste regeringen met voorsprong de grootste bron van stabiele en direct beschikbare financiering en vormt daarom de hoeksteen van de financiering van duurzame ontwikkeling. De nationale regeringen zijn in de eerste plaats verantwoordelijk voor een efficiënte beschikbaarstelling en gebruik van publieke middelen. Daarnaast vormen belastingen, zowel aan de uitgavenzijde als qua inning, een belangrijk onderdeel van het sociaal contract dat de binnenlandse verantwoordingsplicht schraagt.
24. Alle landen moeten zich inspannen om het niveau van de overheidsinkomsten te bereiken dat hen het beste in staat stelt op een houdbare manier in eigen land duurzame ontwikkeling en de uitbanning van armoede te financieren, onder meer door de instellingen die verantwoordelijk zijn voor het beleid, de inning en het toezicht op het gebied van inkomsten te versterken.

25. Wij beklemtonen dat duurzame ontwikkeling moet worden geïntegreerd in binnenlandse publieke financiering. Dat kan via beleid en instrumenten zoals de boekhoudkundige verwerking van natuurlijk kapitaal en het begroten met inachtneming van genderkwesties en ongelijkheden.
26. Alle landen moeten zich committeren aan goed bestuur en ervoor zorgen dat zij beschikken over systemen voor een efficiënt en transparant beheer van overheidsmiddelen, onder meer via overheidsopdrachten, alsook aan het duurzame beheer van natuurlijke hulpbronnen en de inkomsten daarvan. De maatregelen op het gebied van controle, fraudebestrijding, bestrijding van witwassen en corruptiebestrijding moeten worden versterkt, de belastingadministratie moet worden verbeterd en illegale financiële stromen en belastingontduiking en -ontwijking moeten worden bestreden. De maatregelen op het gebied van financiële transparantie moeten worden aangescherpt; dit zou vorm kunnen krijgen door verslaggeving per land en soortgelijke uitwisselingen tussen de betrokken instanties, verbetering van de stelsels voor overheidsrekeningen, registers van feitelijke eigendom voor bedrijven en voor trusts die fiscale gevolgen sorteren en een hardere aanpak bij opsporing en handhaving. De resultaten van de G20 en de OESO dienen in dit verband in aanmerking te worden genomen en te worden geïmplementeerd, onder meer wat betreft het project inzake grondslaguitholling en winstverschuiving (BEPS). Ook de transparantie en rekenplichtigheid van de winningsindustrieën dient te worden opgevoerd, bijvoorbeeld door betalingen aan regeringen openbaar te maken.
27. Er is internationale samenwerking nodig om belastingontduiking en -ontwijking en illegale financiële stromen aan te pakken - ook de belastingparadijzen - en om te zorgen voor een transparant op samenwerking berustend belastingklimaat dat de beschikbaarstelling van binnenlandse inkomsten faciliteert. De landen moeten passende ondersteuning voor capaciteitsopbouw krijgen, zodat zij op dit gebied hun rol kunnen versterken.
28. Landen moeten uit een scala van bronnen doorlopend en op lange termijn toegang tot financiële middelen hebben. Een houdbare schuldfinanciering op basis van doeltreffend schuldbeheer binnen het schuldhoudbaarheidskader van het IMF/de Wereldbank vormt de hoeksteen van financiële stabiliteit.

29. De EU en haar lidstaten zijn vastbesloten om de ontwikkelingslanden te blijven steunen bij het versterken van hun beheer op het gebied van overheidsfinanciën, waaronder belastingstelsels. De specifieke uitdagingen waarvoor MOL's en landen in kwetsbare en conflict-situaties zich geplaatst zien, vergen bijzondere aandacht. De EU en haar lidstaten zullen zich blijven inspannen voor een transparant, op samenwerking berustend, billijk internationaal belastingklimaat dat in overeenstemming is met de beginselen van goed bestuur.

(iv) Beschikbaar stellen en doeltreffend gebruiken van internationale publieke middelen

30. Internationale publieke financiering blijft een belangrijk, bevorderlijk element in de algemene publieke financiering die voor ontwikkelingslanden en in het bijzonder voor de meest behoeftige landen en landen in kwetsbare en conflictsituaties beschikbaar is. Zulks omvat niet alleen de officiële ontwikkelingshulp (ODA), maar ook ander officiële stromen, de Zuid-Zuid-samenwerking en de driehoekssamenwerking, die de afgelopen jaren aanzienlijk in omvang en belang zijn toegenomen.

31. De EU en haar lidstaten zijn genereus bij het verlenen van ODA, in die zin dat zij de afgelopen jaren elk jaar meer dan de helft voor hun rekening hebben genomen. Ofschoon de omvang van de ODA voor alle ontwikkelingslanden samen gering kan worden genoemd, is het een belangrijke financieringsbron voor met name MOL's en fragiele staten die niet over de binnenlandse capaciteit beschikken om financiële middelen uit andere bronnen op te halen. De ODA kan ook een hefboom zijn voor andere uitvoeringsmiddelen, in het bijzonder voor de binnenlandse publieke financiering en de investeringen van de private sector, maar ook voor wetenschap, technologie en innovatie.

32. Derhalve bevestigt de EU haar gezamenlijke toezegging het streefcijfer van 0,7 % ODA/bni **binnen het tijdsbestek van de agenda voor de periode na 2015** te zullen halen. De lidstaten die voor 2002 tot de EU zijn toegetreden, bevestigen hun toezegging het streefcijfer van 0,7 % ODA/bni te zullen halen, [rekening houdend met hun begrotings situatie], terwijl de lidstaten die reeds zo ver staan, toezeggen dat cijfer te zullen handhaven of te overschrijden; de lidstaten die na 2002 tot de EU zijn toegetreden, streven ernaar hun ODA/bni tot 0,33% te verhogen.

33. De internationale gemeenschap moet ook helpen om de middelen in te zetten daar waar ze het meest nodig zijn, speciaal in MOL's en kwetsbare landen of landen in conflictsituaties. In het kader van de totale ODA-toezegging en met volledige inachtneming van de prioriteiten van de afzonderlijke lidstaten op het gebied van ontwikkelingshulp bevestigt de EU haar beleidsvoornemen om MOL's te steunen. De EU neemt zich voor gezamenlijk uiterlijk in 2020 het streefcijfer van 0,15 - **20%** ODA/bni **op de korte termijn** en 0,20 % **ODA/bni** aan MOL's **binnen het tijdsbestek van de agenda voor de periode na 2015** te halen.
34. Zoals reeds was aangegeven in het syntheseverslag van de VN-secretaris-generaal zullen er om de doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling (SDG's) te halen van iedereen toezeggingen nodig zijn, ook van de ontwikkelde en hogere-middeninkomenslanden (UMIC's) en de opkomende economieën. De EU en haar lidstaten vragen andere hooginkomenslanden ook te beloven het streefcijfer van 0,7 % ODA/bni en het streefcijfer van 0,15-0,20 % ODA/bni voor MOL's te halen **binnen het tijdsbestek van de agenda voor de periode na 2015**. Opkomende landen en UMIC's dienen hun financiële steun aan ontwikkelingslanden en in het bijzonder aan MOL's uit te breiden, en er financiële streefcijfers **binnen het tijdsbestek van de agenda voor de periode na 2015** voor vast te leggen.
35. De EU onderkent daarnaast de bijzondere uitdagingen waar ontwikkelingslanden in Afrika mee worden geconfronteerd, en onderstreept in dit verband dat het belangrijk is de ODA op dat continent toe te spitsen, zonder afbreuk te doen aan de afzonderlijke prioriteiten van de lidstaten op het vlak van ontwikkelingshulp. De EU herhaalt haar sterke politieke gehechtheid aan Afrika en verbindt zich ertoe aan haar financiële bijstand voor Afrika meer voorrang te geven en op te voeren. De EU verwijst naar eerdere internationale engagements jegens Afrika en ziet uit naar een akkoord over belangrijke internationale toezeggingen inzake Afrika in de context van de in 2015 geplande internationale conferenties.

36. Alle internationale openbare middelen van alle verstrekkers dienen bij te dragen aan duurzame ontwikkeling en uitbanning van armoede op een evenwichtige en geïntegreerde manier die klimaatlim, klimaatbestendig en ecosysteemvriendelijk is. Ze dienen doeltreffend en efficiënt te worden verstrekt en gebruikt, in overeenstemming met beginselen inzake doeltreffendheid van ontwikkelingshulp, zoals eigen inbreng, transparantie en wederzijdse verantwoordingsplicht en de nadruk op resultaten. Alle verstrekkers dienen ernaar te streven internationale toezeggingen na te komen om met behulp van opendatanormen tijdige, volledige en toekomstgerichte informatie over geldstromen van ontwikkelingshulp te verstrekken. Om de versnippering van de internationale ontwikkelingssamenwerkingsstructuur tegen te gaan, moet iedereen inspanningen doen, waardoor een meer doeltreffende implementatie op nationaal niveau mogelijk is. Daartoe kunnen mechanismen voor gezamenlijke financiering en risicobeheersingsinstrumenten via multilaterale kanalen worden gebruikt, met name voor het leveren van mondiale collectieve voorzieningen. Daarnaast is het belangrijk de inspanningen die naast en bovenop ODA worden gedaan ter ondersteuning van duurzame ontwikkeling en uitbanning van armoede te onderkennen en verder te stimuleren. En in dit verband zien wij uit naar de lopende bespreking met alle betrokken belanghebbenden over een nieuwe statistische maatregel, ter aanvulling van ODA, die volledige officiële steun voor duurzame ontwikkeling inhoudt.
37. De EU en haar lidstaten zijn vastbesloten overeenkomstig de beleidsvoornemens in het kader van het mondiaal partnerschap voor doeltreffende ontwikkelingssamenwerking (GPEDC), dat deskundige raad, inclusief beste praktijken, voor kwaliteitsvolle partnerschappen biedt, hun ontwikkelingssamenwerkingsbeleid doeltreffender te maken en de internationaal overeengekomen beginselen van Busan voor doeltreffende ontwikkelingssamenwerking na te leven. Wij vragen anderen hetzelfde te doen.

38. Er bestaan veel vormen van innovatieve financiering. Het doel ervan is middelen op een voorspelbare, betrouwbare en efficiënte manier aan te trekken en te verstrekken, alsmede de voor ontwikkeling bestemde financiële instrumenten te diversifiëren. De internationale gemeenschap dient het onderzoek voort te zetten naar het gebruik van innovatieve financiering en mechanismen met het oog op het kanaliseren van internationale openbare middelen, zoals de blendingfaciliteiten van de EU, en op het creëren van hefboom-effecten voor bijkomende financiering zoals internationale heffingen en belastingen op mondialiseringsgerelateerde winst, voor duurzame ontwikkeling en uitbanning van armoede, waaronder klimaatmaatregelen. De Raad onderkent voorts het potentieel van blending (gemengde financiering) om projecten te financieren waarvoor anders geen financiering of particuliere investeerders zouden kunnen worden aangetrokken vanwege het hoge risico-profiel en/of het lage rendement ervan. In dit verband vraagt de Raad dat de nadruk zou worden gelegd op het diversifiëren van financieringsmiddelen die door blending worden vrijgemaakt, zowel van de openbare als de particuliere sector. Bij blending dient volop met schuldhoudbaarheid en verantwoordingsplicht rekening te worden gehouden en dienen marktverstoringen en begrotingsrisico's te worden vermeden.
39. De internationale financiële instellingen (IFI's) en multilaterale en bilaterale ontwikkelingsbanken hebben een cruciale rol in het halen van de SDG's. Zij zijn belangrijk voor het verstrekken van gerichte ontwikkelingsfinanciering en financiering voor het leveren van mondiale publieke voorzieningen, onder meer door het ondersteunen van de transitie naar koolstofarme economieën. Ze dienen tevens hun instrumenten om hefboomeffecten te creëren voor private middelen en risico's te beperken verder te ontwikkelen, en er tegelijk binnen hun respectieve bevoegdheden voor te zorgen dat bijkomende middelen worden aangewend voor de SDG's. De IFI's dienen hun steun voor goed bestuur, waaronder transparante en billijke belastingstelsels en de strijd tegen illegale geldstromen, te intensiveren. Milieu- en sociale waarborgen zullen van groot belang zijn om een duurzame infrastructuur te ontwikkelen, en de IFI's dienen op dat vlak voortrekkers te zijn. De EU is verheugd over de aangekondigde steun van de IFI's voor de implementatie van de agenda na 2015¹.

¹ Voorjaarsbijeenkomsten van de Wereldbank en het IMF in april 2015: Communiqué van de Ontwikkelingscommissie.

40. De EU en haar lidstaten onderkennen dat het met name nodig is de stromen van ODA en andere financieringsbronnen naar steden en andere plaatselijke en subnationale instanties op adequate wijze te mobiliseren. Zij zullen zorgen voor adequate capaciteitsopbouw opdat die instanties op doeltreffender wijze publieke en private financiering kunnen mobiliseren en aanwenden.

(v) Mobiliseren van de nationale en internationale particuliere sector

41. Het aanmoedigen van potentieel privaat ondernemerschap, met name door publiek-private partnerschappen, is van essentieel belang voor duurzame ontwikkeling. Economische groei onder impuls van de private sector is de voornaamste oorzaak van banencreatie en draagt als dusdanig bij tot het terugdringen van armoede. De private sector moet ten volle worden betrokken bij de implementatie van de agenda na 2015. Private middelen, waaronder middelen van institutionele beleggers, zijn omvangrijker dan alle openbare middelen tezamen. Het creëren van een gunstig en stabiel ondernemingsklimaat voor de private sector en private investeringen, onder meer door gelijke concurrentievoorwaarden, is essentieel, net als verantwoordelijke en efficiënte instellingen die handelen met inachtneming van de rechtsstaat. Instrumenten zoals het beleidskader voor investeringen (PFI) van de OESO zijn waardevol ter ondersteuning van regeringen bij het beoordelen van het ondernemingsklimaat en bij het uittekenen van hervormingen. Door zich te buigen over kwesties als het milieu, transparantie, inspraak en empowerment, fatsoenlijk werk en toegang tot sociale bescherming kan de private sector de drijvende kracht zijn achter de transformatie in de richting van hogere productiviteit, hulpbronnefficiëntie, duurzame energie, verhoogde veerkracht en duurzamere consumptie en productie.
42. Inclusieve en stabiele financiële stelsels zijn belangrijk voor het aantrekken van plaatselijk kapitaal van de private sector. Daarom is het nodig dat wij een gunstig beleid en regelgevingskader ondersteunen voor de financiële sector, voor de versterking van de financiële infrastructuur en voor het opbouwen van klantgerichte- en duurzame financiële instellingen die binnenlands spaargeld aantrekken.

43. Wij onderstrepen het belang van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen en ondernemingen van de sociale economie voor banencreatie en duurzame ontwikkeling, alsook de cruciale rol die kleine boeren vervullen. Inspanningen om de toegang tot financiering voor micro-, kleine en middelgrote ondernemingen te verbeteren en om financiële insluiting te verdiepen, met name voor de economische empowerment van vrouwen, moeten worden geïntensiveerd. Het geleidelijk formeel maken van de informele sector moet worden gestimuleerd. Om dat te bereiken, moeten wij lering trekken uit ervaringen, expertise delen en steun voor capaciteitsopbouw verlenen.
44. Maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO), met inbegrip van het milieuaspect ervan, dient een kernelement van investeringen door de private sector te zijn. Dat dient onder meer tot uiting te komen in eerbied voor en implementatie van de internationaal erkende richtsnoeren en beginselen, zoals de leidende beginselen van de VN inzake bedrijfsleven en mensenrechten, de tripartiete beginselverklaring betreffende multinationale ondernemingen en sociaal beleid van de IAO, de norm 26000 van de Internationale Organisatie voor normalisatie (ISO) voor maatschappelijke verantwoordelijkheid van organisaties, het "Global Compact"-initiatief van de VN en de OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen, tevens voortbouwend op bestaande internationale overeenkomsten zoals de Multilaterale Milieuovereenkomsten (MEA's). Extra inspanningen zijn nodig voor het verbeteren van het zorgvuldigheidsbeleid, het garanderen van voldoende risicobeoordeling, meer beloning van MVO door de markt en het verbeteren van de transparantie van bedrijven over bestuur, sociale en milieu-informatie en duurzaamheidsverslaggeving. Bedrijven moeten worden aangemoedigd gendergelijkheid te stimuleren door maatregelen die bijdragen tot de economische empowerment van vrouwen, zoals het aandeel van vrouwen in besluitvorming op alle niveaus, wat moet leiden tot gelijk loon voor gelijke of gelijkwaardige arbeid. Passende en doeltreffende kaders moeten de naleving waarborgen, onder meer inzake milieu-, sociale en financiële aangelegenheden. Wij zullen met de private sector blijven samenwerken ter bevordering van verantwoordelijke mondiale waardeketens, duurzamer gebruik van hulpbronnen en investeringen in natuurlijk kapitaal, en ter inperking van illegale geldstromen.

45. Voor het bevorderen van het potentieel van de private sector en het aantrekken van bijkomende particuliere middelen, onder meer van stichtingen en via liefdadigheid, zijn de juiste prikkels nodig, onder meer vanuit beleid en regelgeving. Innovatieve financiële instrumenten, zoals gemengde financiering via aandelenkapitaal, leningen en borgstellingen, kunnen belangrijk zijn voor het aantrekken van private investeringen voor beleidsprioriteiten ter ondersteuning van duurzame ontwikkeling en uitbanning van armoede. Om door risicodeling en vermindering van kosten een hefboomeffect te creëren voor de private middelen voor ontwikkeling kan gemengde financiering worden aangewend. Deze instrumenten kunnen tot groene groei, banencreatie en innovatie bijdragen en onder andere maatregelen inzake klimaatverandering bevorderen.

(vi) Handel en investeringen aanmoedigen

46. Handel is een van de sleutelfactoren voor inclusieve groei en duurzame ontwikkeling, en het is een essentieel uitvoeringsinstrument voor de agenda na 2015. De EU erkent het primaat van de Wereldhandelsorganisatie in verband met mondiale handelskwesties. Op binnenlands vlak is ieder land er in de eerste plaats verantwoordelijk voor dat zo veel mogelijk de vruchten worden geplukt van handel door te zorgen voor goed bestuur, een degelijk beleid en een stabiel regelgevingsklimaat dat gunstig is voor de private sector en duurzaam ondernemerschap, innovatie, investeringen en duurzaam beheer van toeleveringsketens. Dit kan door "Aid for Trade" (hulp voor handel) en verwante capaciteitsopbouw worden gefaciliteerd. Alle ontwikkelde landen en opkomende economieën dienen hun hulp voor handel beter op ontwikkelingslanden te richten, met een groter aandeel van de hulp voor handel voor de MOL's en de meest behoeftige landen. De inspanningen moeten op de MOL's en andere meest behoeftige ontwikkelingslanden worden gericht. Er moet rekening worden gehouden met de behoeften van niet aan zee gelegen ontwikkelingslanden (LLDC's), waar handelsfaciliteiten en -infrastructuur essentiële motoren van ontwikkeling zijn, en van kleine insulaire ontwikkelingslanden. Leden van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) dienen in het kader van de GATS-ontheffing voor MOL-diensten handelsrelevante preferenties voor MOL-diensten en -dienstverleners voor te bereiden. Het is belangrijk het regionale niveau te bevorderen. Regionale samenwerking moet naar behoren in aanmerking worden genomen want regionale en interregionale handelsovereenkomsten bieden potentieel voor meer uitgebreide handelsintegratie en toegang tot regionale en mondiale waardeketens. Het ontwikkelen van duurzame mondiale waardeketens is essentieel voor het behalen van de mondiale duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen. Landen die handelsovereenkomsten sluiten, dienen ook rekening te houden met de gevolgen ervan voor de ontwikkelingslanden en de duurzame ontwikkeling.

47. Alle ontwikkelde landen en opkomende economieën dienen aan MOL-producten, behalve wapens en munitie, rechten- en quotavrije markttoegang te verlenen. Alle landen moeten in toenemende mate interne handelsbelemmeringen aanpakken zoals: handelsfacilitatie, technische voorschriften en normen, arbeids- en milieuregelgeving, investeringen, diensten, intellectuele-eigendomsrechten en openbare aanbestedingen. Transparante en vereenvoudigde oorsprongsregels kunnen ook op regionaal niveau de handel bevorderen.
48. In handelsbeleid, onder meer in handels- en investeringsovereenkomsten, dient duurzame ontwikkeling, met name de sociale en milieuaspecten ervan, te worden opgenomen. Er dient meer steun te komen voor multilaterale inspanningen en de plurilaterale overeenkomst betreffende milieugoederen en -diensten, en voor de implementatie van de fundamentele arbeidsnormen en de basisverdragen van de IAO, alsmede voor de implementatie van MEA's. Het propageren van de internationale richtsnoeren en normen, alsmede van openbare en private programma's voor duurzame handel, kan eveneens economische, milieu- en sociale baten opleveren. Wij benadrukken dat illegale handel in al haar vormen bestreden dient te worden.
49. De EU is altijd een voortrekker geweest in de inspanningen om handel in te zetten voor inclusieve groei en duurzame ontwikkeling: onze markt is het meest toegankelijk voor ontwikkelingslanden, met volledige rechten- en quotavrije markttoegang voor MOL's behalve voor wapens en munitie; de EU en de lidstaten zijn gezamenlijk de voornaamste verstrekker van hulp voor handel; onze handelsovereenkomsten zijn alomvattend; en wij hebben inclusieve duurzame ontwikkeling in ons handels- en investeringsbeleid opgenomen. De EU bevordert actief regionale ontwikkeling en integratie, hetgeen landen kan helpen om hun concurrentievermogen op de internationale markt te verbeteren, om handel, investeringen en mobiliteit te stimuleren en om bij te dragen tot het bevorderen van vrede en stabiliteit.
50. De EU zal zich inzetten voor het welslagen van de komende tiende ministeriële conferentie van de WTO (MC10) in december 2015 in Nairobi en voor het boeken van vooruitgang in de onderhandelingen over de ontwikkelingsronde van Doha en in de implementatie van het Bali-pakket, waaronder de handelsfacilitatieovereenkomst en de MOL-punten. De implementatie van die punten moet een prioriteit zijn.

(vii) Wetenschap, technologie en innovatie bevorderen

51. Investerings in wetenschap, technologie en innovatie (WTI) zijn essentieel voor duurzame ontwikkeling en uitbanning van armoede, alsook voor het vaststellen en aanpakken van dringende mondiale maatschappijproblemen. Teneinde wetenschappelijk onderbouwde besluitvorming aan te moedigen, dient de interactie tussen wetenschap en beleid te worden verbeterd. Alle landen dienen hun bilaterale, regionale en multilaterale samenwerking betreffende WTI op te voeren om de implementatie van de SDG's te bevorderen. De EU is eraan gehecht WTI te bevorderen, bijvoorbeeld via haar kaderprogramma voor onderzoek en innovatie. Horizon 2020 zal eveneens duurzame ontwikkeling ondersteunen, zowel binnen de EU als in samenwerking met internationale partners. De EU onderkent ook dat middeninkomenslanden een belangrijke rol hebben, en dat het nodig is met hen doeltreffende afspraken voor samenwerking te maken op het gebied van wetenschap, technologie, innovatie en capaciteitsopbouw. Alle landen dienen zich in te zetten om samen te werken ter ontwikkeling van innovatieve oplossingen voor duurzame ontwikkeling.
52. Ontwikkelde landen en in toenemende mate opkomende economieën vervullen een belangrijke rol in het ontwikkelen, overdragen en verspreiden van technologie, in capaciteitsopbouw en in wetenschappelijke en technologische samenwerking, met name met MOL's. Langetermijninvesteringen en -betrokkenheid, onder meer met lokale gemeenschappen en eindgebruikers, zijn nodig om op dit vlak resultaten te behalen.
53. Ofschoon de publieke sector ook een belangrijke rol speelt, zijn de meeste technologieën eigendom van de private sector, en in dit verband dient het belang van partnerschappen tussen meerdere belanghebbenden te worden benadrukt. Het ontwikkelen, overdragen en verspreiden van technologieën dient op onderling overeengekomen voorwaarden door een gunstig beleidsklimaat en passende prikkels te worden bevorderd. In dit verband beklemtonen wij dat het belangrijk is intellectuele-eigendomsrechten overeenkomstig de voorschriften van de WTO en de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom (WIPO) op alle niveaus te waarborgen en capaciteit op te bouwen teneinde beschikbare technologieën zo efficiënt mogelijk te gebruiken.

54. Het bevorderen van ICT-onderzoek en digitale innovatie, alsmede het doeltreffend gebruiken van nieuwe en innovatieve technologieën, speciaal op het gebied van ICT, schept een klimaat dat ruimte biedt voor duurzame en inclusieve groei. Landen dienen te bouwen aan een openinformatiemaatschappij waar iedereen toegang tot digitale technologieën heeft, en rechtskaders vast te stellen om in het digitale tijdperk veiligheid, vrijheid van meningsuiting, toegang tot informatie en bescherming van de persoonlijke levenssfeer te garanderen.
55. De VN dient toegang tot informatie over bestaande technologie-gerelateerde mechanismen te blijven faciliteren, onder meer voor ecologisch verantwoorde technologieën, en coördinatie tussen die mechanismen te blijven bevorderen, zonder de specifieke uitdagingen voor MOL's uit het oog te verliezen.

(viii) Op migratiegebied de uitdagingen aangaan en de positieve gevolgen ervan bevorderen

56. Een goed beheer van migratie en mobiliteit kan een positieve bijdrage leveren door ruimte te bieden voor inclusieve groei en duurzame ontwikkeling. Migratie moet op een alomvattende manier worden aangepakt, met volledige inachtneming van de kansen en uitdagingen die migratie voor ontwikkeling biedt. Het nieuwe mondiale partnerschap dient een meer op samenwerking gerichte aanpak te bevorderen om de voordelen van internationale migratie voor duurzame ontwikkeling te vergroten en om gebreken te verhelpen. Alle landen dienen inspanningen te leveren om migratie met volledige inachtneming van de mensenrechten en de waardigheid van migranten doeltreffend te beheren. Daarvoor is het nodig dat zowel legale als illegale migratie in de landen van herkomst, doorreis en bestemming in een partnerschap wordt aangepakt, met name wat betreft de bestrijding van migrantensmokkel en mensenhandel, in het bijzonder door de strijd tegen criminele netwerken. De EU beijvert zich voor samenhang tussen het beleid en de doelstellingen inzake migratie enerzijds en die inzake ontwikkeling anderzijds en voor het versterken van de bijdrage van de diaspora tot ontwikkeling. De totaalaanpak van migratie en mobiliteit van de EU is een efficiënt kader om met derde landen aan migratiekwesties te werken op een wijze die voor beide partijen voordelig is.
57. Er zijn initiatieven nodig om ervoor te zorgen dat migranten een groter deel van hun inkomen kunnen behouden, met name door financiële inclusie te bevorderen, onder meer door toegang tot financiële diensten, en ervoor te zorgen dat migranten hun geld goedkoper en veilig kunnen overmaken. Andere negatieve effecten van migratie en mobiliteit, zoals het tekort aan vaardigheden door emigratie en aanwervingskosten, dienen ook te worden aangepakt. Vaardigheden moeten grensoverschrijdend kunnen worden erkend.

58. Daarnaast moeten we ingrijpen in gewetenloze aanwervingspraktijken, assisteren in het bieden van aantrekkelijke investeringsmogelijkheden voor de diaspora en de rechten van ontheemden beschermen. We moeten de samenwerking op het vlak van toegang tot en overdraagbaarheid van opgebouwde rechten versterken overeenkomstig de in de relevante internationale overeenkomsten neergelegde beginselen.

IV. Monitoring, verantwoording en evaluatie

59. De EU en haar lidstaten blijven zich inzetten voor het instellen en implementeren van een stevig kader voor monitoring, verantwoording en evaluatie, dat integraal deel van de agenda na 2015 dient uit te maken. In de Raadsconclusies van december 2014 zijn de belangrijkste beginselen die hen daarbij moeten begeleiden, uiteengezet. Eén overkoepelend kader dient alle aspecten van de duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen en -streefcijfers te bestrijken, alsmede alle uitvoeringsinstrumenten, waaronder alle financieringsaspecten.
60. Om het alomvattend karakter van de agenda na 2015 te versterken, dienen de voornaamste doelstellingen van het kader voor monitoring, verantwoording en evaluatie te zijn: op de wereldwijde vorderingen toezien; de uitwisseling van beste praktijken en wederzijds leren aanmoedigen, ook met betrekking tot het gezamenlijk aanpakken van gedeelde uitdagingen; alle belanghebbenden actief betrekken; en vanuit het politieke en leidinggevende niveau de focus op het aansturen en stimuleren van verdere maatregelen.
61. Het kader dient op nationaal, regionaal en mondiaal niveau te fungeren en op reeds bestaande systemen voor monitoring en verantwoording voort te bouwen. We moedigen alle landen aan zich in te zetten voor een proces van monitoring, verantwoording en evaluatie met meerdere belanghebbenden, en op nationaal niveau regelingen voor verantwoording op te zetten op basis van nationale duurzame-ontwikkelingsstrategieën of andere relevante kaders. Nationale parlementen, lokale overheden en actoren uit het maatschappelijk middenveld, waaronder kennisinstellingen, spelen in dit verband een belangrijke rol, net als hogere controle instanties en andere onafhankelijke toezichtsorganen. Monitoring op nationaal niveau dient eveneens bij te dragen aan monitoring op mondiaal niveau, met name door het verstrekken van statistische gegevens en andere relevante informatie over mondiale indicatoren. Het regionale niveau kan een nuttig forum bieden voor beoordelen en leren wederzijds, en kan landen ertoe aanzetten ambitieuze streefcijfers vast te leggen en de implementatie te stimuleren. Werkzaamheden op regionaal niveau kunnen er mede voor zorgen dat er op het vlak van grensoverschrijdende kwesties en van regionaal gedeelde streefcijfers vooruitgang wordt geboekt.

62. Op mondiaal niveau dient voor het eengemaakte kader voor monitoring, verantwoording en evaluatie ten volle gebruik te worden gemaakt van de Algemene Vergadering van de VN, de Economische en Sociale Raad (Ecosoc) en andere bevoegde organen of fora die in de diverse beleidsdomeinen zijn gespecialiseerd, zulks op gecoördineerde wijze zodat overlapping wordt voorkomen en administratieve lasten worden beperkt. Het politiek forum op hoog niveau voor duurzame ontwikkeling (HLPF) van de VN dient op mondiaal niveau het voornaamste forum te zijn. Het HLPF dient te putten uit de nationale en regionale evaluatieprocessen en dient een belangrijke toezichthoudende rol te vervullen om de politieke inzet te bewaken, vorderingsevaluaties en het delen van beste praktijken te faciliteren, en verdere maatregelen op nationaal, regionaal en mondiaal niveau aan te bevelen. Het mondiale duurzame-ontwikkelingsverslag dient het HLPF bij zijn taak te ondersteunen en wetenschappelijk onderbouwde besluitvorming op alle niveaus te faciliteren. Het HLPF moet lessen trekken uit de ervaringen met het mondiaal partnerschap voor doeltreffende ontwikkelingssamenwerking en met het forum voor ontwikkelingssamenwerking.
63. De EU en haar lidstaten staan achter het ontwikkelen van een kernverzameling van resultaat-gerichte mondiale indicatoren als basis voor de toekomstige meting, monitoring en evaluatie van de SDG's. Deze taak dient te worden verricht middels een proces onder leiding van technische deskundigen, aangestuurd door het VN-systeem en nationale en regionale bureaus voor statistiek. We steunen het door de VN-commissie voor de statistiek overeengekomen stappenplan voor het ontwikkelen van een mondiaal indicatorenkader en het tijdschema ervoor. We zijn ingenomen met de oprichting van een werkgroep van verschillende VN-organisaties en deskundigen inzake SDG-indicatoren en van de groep op hoog niveau in dit verband. De indicatoren en de gegevens dienen in de mate van het mogelijke gebaseerd te zijn op bestaande indicatoren om robuuste gegevensbestanden en kostenefficiënte oplossingen te garanderen, al kan het ook nodig zijn nieuwe indicatoren te ontwikkelen. De EU steunt het selecteren van mondiale indicatoren waarmee de vorderingen inzake verschillende streefcijfers gelijktijdig kunnen worden gevolgd en die samen een geïntegreerd kader vormen waarin onderlinge verbanden zijn opgenomen en waarin de drie dimensies van duurzame ontwikkeling in evenwicht zijn en het aantal indicatoren is beperkt. Om een vermindering van de ongelijkheid te bereiken en iedereen te betrekken, dienen de relevante kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren gender- en leeftijdsbewust te zijn, een mensenrechtendimensie te bevatten en naar inkomen, gender, leeftijd en andere factoren te zijn onderverdeeld. Bij de gegevensverzameling dient gebruik te worden gemaakt van de mogelijkheden die door digitale en geospatiale data, technologieën en monitoring ter plaatse worden geboden. De EU dient de inspanningen te steunen om de dekkingsgraad en de kwaliteit van de gegevens voor ontwikkelingslanden te verbeteren.

V. De koers voor de toekomst

64. De EU en haar lidstaten zullen een actieve en constructieve rol in alle lopende processen blijven spelen, en zij zullen het convergeren ervan ondersteunen met als doel één enkele overkoepelende agenda na 2015 te verwezenlijken. Met dat doel voor ogen zullen de EU en haar lidstaten gemeenschappelijke standpunten blijven ontwikkelen en actualiseren, teneinde in de lopende internationale onderhandelingen op een doeltreffende en eensgezinde wijze op te treden, met name door vooruitgang te boeken inzake de dossiers die in de bijlage bij de Commissiemededeling "Een wereldwijd partnerschap voor armoedebestrijding en duurzame ontwikkeling na 2015" zijn vervat.
65. Wil dit mondiaal partnerschap slagen, dan moet iedereen zijn bijdrage leveren. De EU en haar lidstaten zijn vastbesloten ten volle hun rol te vervullen en constructief met anderen samen te werken om een ambitieuze, op verandering gerichte, inclusieve agenda na 2015 vast te leggen en uit te voeren.
-